Anul al 58-lea
20 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei. În străinătate 6 lei.
Taxe poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 264 Luni 29 Septembrie 1941
20 Pagini

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

ABONAMENTE
ÎN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
în străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAM.
ÎN ȚARA
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte
220 lei
UNIV.-SPORT
500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Imperativul solidarității

Pentru desrobirea fraților din Basarabia și nordul Bucovinei, pentru a reda țării aceste provincii românești, pentru a garanta munca, liniștea și viața noastră a tuturora, ostașii noștri urmăresc dincolo de Nistru pe bolșevici, neamul fără credință și fără omenie.

Sacrificii grele, jertfe sângeroase a făcut și face încă armata noastră, dar pentru siguranța vieții tuturor, pentru continuitatea și pacinica propășire a neamului întreg, pentru prevenirea eventualelor atacuri ale lacomului vecin dela răsărit, bolșevismul trebue înfrânt cu desăvârșire.

Este o chestiune de viață și de moarte între statele europene și bolșevism care dacă este lăsat să se refacă și să reînvie, va redeveni pârjolul distrugător a tot ce este cultură și civilizație.

Soarta și așezările noastre de veacuri, ne-au făcut să fim în imediata apropiere a acestui grav pericol pentru lumea întreagă și orb ori interesat este cel care nu vrea să vadă dincolo de perspectivele zilei de azi.

Nu e numai o nevoe a luptei noastre de legitimă apărare, e o datorie impusă de consolidarea granițelor, e datoria generației de azi de a lăsa urmașilor ogoarele, căminurile, roadele muncii fiecărei familii, fără amenințarea bolșevismului hrăpăreț.

Ostașii români, massa anonimă a fiilor poporului din toate categoriile sociale, luptă sângerează, își riscă viața pentru a garanta împlinirea țelului de securitate a avutului colectiv.

Dar datoria trebue să ne-o îndeplinim toți, nu numai preamărind și glorificând abnegația luptătorilor ei dându-ne seama de obligațiunile inerente ale situației care ne privește pe toți.

Viața își urmează cursul normal pentru bunul mers al economiei generale, dar fiecare popor a înțeles că o atitudine de mai multă decență, prin suprimarea manifestărilor zgomotoase și nepotrivite, se impune dela sine celor rămași.

Huzurul, îmbuibarea, lăcomia sunt stridente, când în jurul nostru sunt atâtea răni de pansat, atâtea dureri de alinat, atâta lacrimi și atâtea

Datoria față de neam nu trebue să fie esclusiv în sarcina celor depe front, ci și cei rămași trebue să simtă imboldul solidarității naționale și e destul să privească atent în jurul lor, ca să vadă fiecare necesitatea îndatoririlor omenești față de semenii în suferință.

In ce privește apărarea populației împotriva exploatării speculanților, e plină de învățăminte știrea venită din Elveția neutrală că cererea producătorilor de a scumpi laptele cu zece centime la kgr., deral!

Solidaritatea națională nu înseamnă sacrificii pentru unii și prilej de nemeritată îmbogățire pentru alții. De acest adevăr trebue să fie pătrunși, nu numai în vorbe dar mai ales în fapte, toți cei cari își dau seama că propășirea unei națiuni e fructul unei închegate solidarități și la beneficii și la sacrificii comune.

OPERAȚIILE DE PE FRONTUL ORIENTAL

Victoria dela Kiew.—Cea mai mare bătălie din istorie

de R. SEIȘANU

Bătălia gigantică dela est de Kiew — unică în felul ei — s'a terminat în cursul zilei de eri prin distrugerea totală a forțelor sovietice, care au făcut parte din grupul de armate din Ucraina, comandat de mareșalul Simon Mihailovici Budieny.

Germanii au câștigat o victorie complectă, strălucită și definitivă, ce va influența asupra operațiilor în curs de pe frontul oriental.

Comunicatul marelui cartier general german anunță evenimentul în termeni neobicinuiți:

„A fost câștigată o victorie cum nu s'a mai pomenit în istorie".

Aceasta reese din rezultatele fără precedent ce le-a avut bătălia: cele cinci armate sovietice — echivalentul a circa 60 de divizii — pe care mareșalul Budieny le ținuse concentrate dela începutul ostilităților în spațiul din jurul Kiewului, odată încercuite, au fost bătute, rând pe rând și nimicite.

Comunicatul marelui cartier general german spune, că pierderile sângeroase ale adversarului au fost foarte mari; precum și pierderile în prizonieri, armament greu și ușor și material de tot felul.

Iată cifrele sale: 665.000 prizonieri luați; 3.718 tunuri și 884 tancuri capturate, sau distruse, — în plus, imense cantități de material variat de război.

Din cifrele acestea se desprinde toată întinderea dezastrului armatelor sovietice și însemnătatea victoriei germane.

Reamintim, că în dubla bătălie de încercuire dela Bialistok și Minsk, dela începutul campaniei de pe frontul oriental, numărul prizonierilor capturați de germani a fost numai de 320.000.

Dacă ținem seama și de numărul morților, pierderile totale în material uman al Sovietelor, în bătălia dela Kiew, trece de un milion de combatanți. Pierderile însă în armament greu și în material de război, în cursul acestei bătălii, sunt și mai grave, căci miile de tunuri și sutele de tankuri nu pot fi înlocuite repede, când o parte din industria de război a U. R. S. S. este paralizată; iar ajutoarele din afară sunt încă în stare de proecte în studiu și deci iluzorii. S'a mai dovedit, că și în bătălia gigantică între masse armate, tot forțele cele mai bine organizate și comandate, izbutesc să obțină rezultate însemnate prin

(Continuare în pag. 2-a)

Spațiul încercuit a fost teatrul marei bătălii dela Kiew. Săgețile albe indică înaintarea coloanelor blindate germane, care au efectuat încercuirea la est; iar săgețile negre, direcțiile atacurilor forțelor germane împotriva celor sovietice, în faza întâia a operațiilor.

CONFERINȚA MINISTERIALĂ DELA PITEȘTI

D. prof. Mihai A. Antonescu, vice-președinte și președinte ad-interim al consiliului de miniștri, rostindu-și cuvânta rea la Cercul militar.

(Darea de seamă în corpul ziarului).

UN AN DELA SEMNAREA PACTULUI TRIPARTIT

In ziua de 27 Septembrie 1940, în Palatul Cancelariatului, la Berlin, d. von Ribbentropp, în numele Reichului, contele Ciano în numele Italiei și d. Matsuoko în numele Japoniei, semnau un pact de alianță, politic și militar, cunoscut de atunci sub denumirea de „Pact tripartit".

S'a împlinit ieri deci un an dela îndeplinirea acestui eveniment, care din primul moment a fost considerat ca fiind de o mare însemnătate.

Pactul acesta de altfel era dezvoltarea așteptată a pactului germano-japonez încheiat la 25 Noembrie 1936 și a pactului germano-italo-japonez încheiat la 6 Noembrie 1937.

Odată cu schimbarea regimului ei intern, Japonia prin ideologia ei s'a apropiat de cele două Puteri ale Axei și astfel, evoluția raporturilor între cele trei state a dus în mod firesc la acordul prealabil din 1937, acord ideologic și apoi la „pactul tripartit" politic și militar — acord formal cu angajamente reciproce precise.

In ideologia celor trei state principiul de bază a fost dela început crearea unei noui ordine atât în Europa cât și în Asia orientală. Pactul tripartit a consacrat acest principiu, Japonia „recunoscând și respectând Germaniei și Italiei direcțiunea în crearea unei noui ordini în Europa", iar Germania și Italia recunoscând și respectând Japoniei direcțiunea în crearea unei noui ordini în Asia Mare din Extremul Orient".

Dar în afară de această parte ideologică, pactul tripartit prevedea, pentru actualitate, o clauză militară de cea mai mare importanță. Intr'adevăr, prin articolul V, se spune că „în cazul când una din cele trei puteri semnatare ar fi atacată de o putere care actualmente nu este încă angajată în războiul european sau în conflictul sino-japonez, cele trei puteri se vor susține mutual pe teren politic, economic și militar".

Pactul tripartit devenea astfel, păstrând un caracter defensiv, un instrument în plus de securitate în eventualitatea extinderii războiului.

In preambulul pactului tripartit se precizează de altfel și scopul lui larg politic. Se spune anume că el e determinat de necesitatea pentru fiecare din cele trei Puteri „de a primi în lume spațiul ce li se cuvine". Teoria spațiului vital evolua astfel pe planul mondial, înglobându-se într'o ideologie comună celor trei mari puteri și constituind în acelaș timp un princi-

(Continuare în pag. 2-a)

M. S. REGELE

A VIZITAT UZINELE „ASTRA" DIN BRAȘOV

Brașov, 27 Sept.

Continuând seria unor vizite de documentare, M. S. Regele a sosit în localitate însoțit de suită, din care fac parte d-nii: col. Andronescu, major Rădulescu, aghiotanți regali și locot. Vergatti, ofițer de ordonanță.

Suveranul a vizitat uzinele „Astra". Aci Majestatea Sa a fost primită de d-nii: ing. C. I. Constantinescu, directorul general al soc. „Astra", colonel Nicolae Strat, comandantul militar al întreprinderii, ing. Ogrin, directorul uzinei și inginer Radeș. La sosire, d. col. Strat a dat Majestății Sale raportul.

M. S. Regele însoțit de d. inginer C. I. Constantinescu, a vizitat clădirile și atelierele uzinelor, expoziția întregului material ce se întrebuințează la fabricație, aranjată pe secțiuni.

A doua vizită a fost la uzinele „Voina", unde Suveranul a fost primit de membrii conducerii întreprinderii. Aci a trecut prin toate pavilioanele, arătând un deosebit interes pentru diferitele transformări pe cari le suferă materialele până la definitivarea pieselor.

In cursul ambelor vizite, Majestatea Sa s'a interesat și a cerut numeroase amănunte despre opera socială dedicată muncitorimii precum și despre modul cum este asigurată în general viața muncitorilor din uzine.

Augustul oaspe a putut constata în întreprinderile brașovene ordinea și disciplina cea mai desăvârșită precum și condițiuni de colaborare între conducere și muncitori cari deschid cele mai frumoase perspective în câmpul de activitate zilnică a lucrătorilor noștri.

MOSCOVA DIN NOU ATACATĂ DE AVIAȚIA GERMANĂ

Berlin, 27 (Rador). — **Avioane germane de luptă au atacat din nou Moscova noaptea trecută, incendiind mai multe obiective importante din punct de vedere militar.**

Printre obiectivele militare sau de importanță militară care au fost lovite cu prilejul ultimelor atacuri germane contra Moscovei este și gara Kievului, lovită de mai multe bombe. Gara Kievului este punctul de plecare al liniei ferate duble Moscova-Briansk-Kiev, care constitue unul din principalele mijloace de comunicație cu frontul de sud.

Au mai fost lovite și grav avariate instalațiile din Kremlin și marele pasaj Tverskaia.

Atacurile încununate de succes, date asupra gărilor și liniilor ferate dela Moscova, au provocat dificultăți de transport considerabile, care împiedică aprovizionarea orașului cu alimente.

Formidabilele rezultate ale marei bătălii dela Kiew

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 27. — **Coincidența dintre aniversarea pactului tripartit și încheerea marei bătălii de încercuire dela Kiew, dovedește încă odată ce imensă forță politică și militară predomină actualmente noua Europă.**

Una din cele mai mari bătălii de încercuire din istorie s'a terminat, iar urmările ei strategice, atât pentru Uniunea Sovietică precum și pentru viitorul mers al războiului, nu sunt deloc de neprevăzut.

Apărarea Niprului, organizată de mareșalul Budienny, s'a prăbușit cu totul. Cele mai bune armate ale acestuia au fost distruse și, după cum arată azi comunicatul german, această victorie fenomenală va fi imediat exploatată de trupele germane.

Primejdia pentru basinul Donețului, atât de important pentru bolșevici, este iminent.

Poporul german a luat cunoștință cu cea mai mare admirație de această nouă victorie a trupelor germane și vede în ea o nouă dovadă a invincibilității armatei germane.

Alături de basinul Donețului și Crimeea a trecut acum în zona primejdioasă și chiar dacă nu se pomenește încă de cuvântul Caucaz, el e situat actualmente la marginea câmpului de observație al criticilor militari.

Comentatorii militari germani, a căror precauțiune este bine cunoscută, merg acum atât de departe, în cât spun că bătălia de încercuire dela Kiew este de o însemnătate capitală nu numai pentru campania din răsărit, ci și pentru mersul întregului război.

❖

Din comentariile presei mondiale asupra aniversării pactului tripartit, se relevă la Berlin mai ales faptul că acest pact e considerat de toți participanții nu numai ca un instrument defensiv împotriva agresorului, ci și ca o bază solidă pentru așezarea lumii noui.

In modul acesta, revine acestui pact o însemnătate care depășește cu mult actualele evenimente de pe fronturile de luptă și-i rezervă în același timp un loc demn în viitoarea ordine postbelică.

Prin atitudinea presei nipone față de pact, au fost desmințite în mod categoric toate svonurile cu privire la o pretinsă nehotărire a politicii japoneze.

Japonia a precizat cu cea mai mare hotărire, că orice s'ar întâmpla, pactul tripartit va rămâne fundamentul politicii japoneze.

❖

Inchiderea consulatelor iraniene și a legației din Berlin nu e comentată aci.

După ocuparea Iranului de către englezi și bolșevici, faptul acesta trebuia să se întâmple, deoarece era cât se poate de clar că agresorii vor constrânge noul guvern iranian să întreprindă asemenea acțiuni.

Situația de pe frontul de Est e din ce în ce mai gravă pentru bolșevici

Berlin 27 (Rador). — Corespondentul agenției „Rador" transmite:

După știri sosite din Londra, situația militară pe frontul de est este din ce în ce mai grea pentru armata bolșevică.

In conferința militară de azi dela Londra, s'ar fi insistat astfel asupra repercusiunilor pe care le-ar putea avea înfrângerea suferită la Kiev și care n'ar fi exclus să influențeze întregul mers al operațiilor.

Rezistența înverșunată din sectoarele Smolensk, Odesa și Leningrad, unde sunt masate singurel trupe de elită ale Sovietelor, va atrage în mod automat — ar fi arătat cercurile militare din Londra — o prăbușire a frontului pe toată lungimea lui.

In imensa pungă centrală, speculațiunile strategice vizează și Moscova până la linia la care în caz că ar ajunge armatele germane, războiul cu Sovietele ar fi considerat de anglo-americani ca sfârșit.

Inaintarea rapidă a coloanelor motorizate germane în Crimeea și spre Harkov, a cărui capitulare — după ultimile știri — pare iminentă, a contribuit și în mai mare măsură să se facă un amănunțit examen al situației de către conducătorii militari consultați de guvernul englez. Un succes definitiv german în sud, înainte de clarificarea atitudinei Turciei, ar obliga pe aliați să-și schimbe complet planurile făcute în urma ocupării Iranului, care ar fi trebuit să joace un rol important ca bază de operațiuni pentru un nou teatru de război.

In inițiativa engleză provocată de politica belicistă a d-lui Roosevelt, se constată o slăbire evidentă.

La Berlin, înregistrându-se acest fapt nu se ascunde că ar fi posibil ca războiul, să ia în acest moment o întorsătură senzațională.

UNITATEA CREDINȚEI

Misiunea erarhilor și preoților ardeleni, cari au dus cuvântul de mângâere și îmbărbătare fraților basarabeni, desrobiți de sub călcâiul comunist capătă o importanță deosebită în aceste vremuri.

Biserica Ardealului cu vasta sa experiență de luptă națională și creștină, cu spiritul său activ și neînfricat pentru păstrarea credinței strămoșești și cultivarea idealului național, moștenit dela marele mitropolit Andrei Șaguna, a cărui uriașă personalitate se proiectează ca un nimb de lumină peste întreaga viață religioasă de peste Carpați, a întins mâna ocrotitoare de soră peste suferințele și durerile poporului basarabean oprimat și ultragiat în simțămintele sale românești și creștinești, de vremelnica stăpânire a unui regim monstruos, fără Dumnezeu și fără omenie.

Această acțiune misionară a clerului ardelean înfățișează în chip nedesmințit legătura spirituală ce exsță între toate provinciile românești — legătură indistructibilă, isvorită din unitatea de credință care constitue rezistența și temeiurile de viață ale neamului nostru, împotriva tuturor vitregiilor soartei.

Poporul român, înainte de a-și dura o organizație de stat, înainte de a-și făuri unitatea politică, a avut ca piatră de temelie, pe care și-a întemeiat întreaga evoluție spirituală și politică, credința sa nesdruncinată în Biserica ortodoxă, dela care nu l-au putut abate nici opresiunile și nici măcar ademenirile.

Credința ortodoxă, născută pe aceste meleaguri străvechi ale Daciei, odată cu poporul român, a creiat firea neamului nostru, sufletul lui bun și îngăduitor, dragostea lui de pământul ce-i aparține, stilul lui de viață, ce se desprinde dintr'o bogată tradiție de datini, moștenite din generație în generație.

Tinda bisericii a fost loc de rugăciune, dar și de învățătură la începuturile culturii românești. Prin unitatea credinței s'a păstrat limba românilor de pretutindeni, cari găseau în slovă de tropar și cazanie mireazma iubirii de țară. Din umbra altarelor a pornit trecutul sbuciumat, lupta de redeșteptare națională. Biserica noastră fiind una și nedespărțită, având „un Domn, o credință, un botez", cum spune Sf. Apostol Pavel, una și aceiași conștiință a putut bate dela un colț la altul al pământului românesc.

In această credință nebiruită, reazem de totdeauna al neamului nostru, să ne adâncim sufletele, făcând zid de granit în jurul Patriei, ai cărei fii bravi luptă pentru gloria ei.

Un mare cugetător și om politic a spus că cine-și pierde credința, își pierde Patria. Orice lovitură dată Bisericii și credinței strămoșești, fie de sectanți cari se strecoară cu lupii în piele de oale pe ogorul românesc, fie de indiferentismul celor investiți cu rolul de misionari în mijlocul poporului, constitue o slăbire a resorturilor sufletești ale Națiunii.

Prin solidaritatea tuturor în credință, asigurăm acea unitate spirituală pe care se poate bizui blocul românismului în granițele sale firești.

In acest gând înalt s'a desfășurat activitatea misionară a ierarhilor și preoților ardeleni pe pământul românesc de dincolo de Prut, închegând acea acțiune de înfrățire prin credință și dragoste creștină, căci, după cum spune: Vlahuță:

Nebiruit e omul ce luptă cu credință,
El știe că pe lume nimic zadarnic nu-i;
Că dincolo de vremea și truda clipei lui
In taină vremea țese la sfânta biruință.

C. ȘOLDAN

Ora mesei într'un bivuac (P. P.).

Biserica pângărită de bolșevici în satul Alexandrowka (P.P.)